

## USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky v právní věci

žalobce: **V. H. L.**  
narozený X, státní příslušník Vietnamské socialistické republiky  
bytem X  
zastoupený Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem  
sídlem Na Pankráci 820, 140 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**  
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

### takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 650 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Štěpána Svátka.
- III. Žalobci se do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze.

### Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou ke zdejšímu soudu dne 22. 9. 2020, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě 60 dní od podání žádosti v rozporu s § 169t odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobce uvedl, že žalovaný byl v řízení nečinný i poté, co mu Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) opatřením proti nečinnosti ze dne 19. 8. 2020, č. j. MV-119657-3/SO-2020, přikázala vydat ve lhůtě 30 dnů od doručení opatření rozhodnutí ve věci.
2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že nebyl nečinný a zrekapituloval některé úkony, které v průběhu řízení učinil. Navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

3. Dne 18. 12. 2020 soud obdržel zpětvzetí žaloby. Žalobce soudu sdělil, že žalovaný již o jeho žádosti o zaměstnaneckou kartu meritorně rozhodl a vyhověl jí. Žalobce proto bere žalobu zpět v celém rozsahu pro pozdější chování žalovaného. Současně žádá přiznání nákladů řízení podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s., neboť žaloba byla podána důvodně.
4. Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.
5. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
6. Vzhledem k tomu, že podání žalobce obsahující zpětvzetí žaloby nevzbuzuje z hlediska svého označení ani obsahu jakékoliv pochybnosti, soud řízení o žalobě v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.
7. Soud dále posuzoval, zda má žalobce právo na náhradu nákladů řízení.
8. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto musel posoudit, nakolik toto zpětvzetí bylo učiněno pro pozdější chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s.
9. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 21. 12. 2017, č. j. 3 As 43/2016 - 36, smyslem § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a žalobu bere zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval, přičemž v případě, že by tento procesní úkon neučinil, vedlo by to k zamítnutí jeho žaloby. K tomu, aby soud mohl uzavřít, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného, je třeba též vyjasnit, zda žalovaný skutečně dané rozhodnutí vydal až po uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, neboť samotné pozdější vydání rozhodnutí (po podání žaloby) ještě nemusí vždy znamenat naplnění podmínek pro přiznání náhrady nákladů řízení dle § 60 odst. 3 s. ř. s. (srov. usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2017, č. j. 48 A 86/2017 - 34). Mezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. Přitom je třeba posuzovat nejen to, zda v důsledku chování odpůrce po podání návrhu na zahájení řízení nastal stav, který navrhovatel podáním návrhu sledoval, nýbrž i to, zda návrh byl v okamžiku zahájení řízení důvodný. Hodnotí se jak splnění podmínek soudního řízení, tak důvodnost návrhu. Nepostačuje, že odpůrce učinil úkon, v jehož důsledku byl nastolen stav požadovaný návrhem na zahájení řízení, jestliže samotný návrh vznik takového stavu neopodstatňoval (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 1. 2017, sp. zn. III. ÚS 2741/16 a sp. zn. III. ÚS 3592/16).
10. Z obsahu správního spisu, jenž byl soudu předložen v elektronické podobě, soud zjistil, že dne 19. 2. 2020 žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty. Dne 11. 5. 2020 žalobce podal „žádost o urychlení řízení“, v níž odkazoval na povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě 60 dní podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Dne 19. 8. 2020 Komise vydala výše specifikované opatření proti nečinnosti. Konstatovala, že řízení bylo zahájeno 19. 2. 2020 a dosud nebylo o žádosti rozhodnuto. Žalovanému uložila, aby ve věci rozhodl ve lhůtě 30 dnů od doručení opatření. Opatření bylo žalovanému doručeno 20. 8. 2020. Dne 3. 11. 2020 žalovaný žalobce vyslechl. Dne 9. 12. 2020 byla žalovaným vypracována

předkládací zpráva k vydání zaměstnanecké karty. Přípisem ze dne 14. 12. 2020 byl žalobce vyzván k osobní účasti na úkonu v řízení (pořízení biometrických údajů) na den 4. 1. 2021 pro účely vydání průkazu.

11. V dané věci soud pro potřeby rozhodnutí o náhradě nákladů řízení nejprve posuzoval, zda žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a zda žaloba nebyla nedůvodná. Žalobce uplatnil opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, nadřízený orgán (Komise) prikázal žalovanému vydat rozhodnutí ve lhůtě 30 dní od doručení opatření, tedy nejpozději do 21. 9. 2020. Žalovaný tak neučinil, a žalobce postupoval zcela racionálně a v souladu s § 79 odst. 1 s. ř. s., když se následující den obrátil na soud se svou žalobou.
12. Z hlediska posouzení důvodnosti žaloby (pro účely výroku o nákladech) je klíčový § 169 odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců. Podle něho ministerstvo rozhodne o žádosti ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.
13. Ze spisu přitom soud zjistil, že žalobce podal žádost již 19. 2. 2020 (tedy ještě dříve, než tvrdí v žalobě). Zákonná šedesátidenní lhůta k vydání rozhodnutí tak uplynula 20. 4. 2020. Ve věci nešlo o zvlášť složitý případ ani nebyl žádán Úřad práce o závazné stanovisko, tudíž nebyl důvod aplikovat devadesátidenní lhůtu (i ve vztahu k ní by však došlo k překročení).
14. Soud konstatuje, že nečinnost správního orgánu je dle judikatury NSS objektivní stav. Jestliže není rozhodnutí vydáno ve lhůtách stanovených zákonem, je správní orgán již bez dalšího nečinný (srov. např. rozsudky ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012 - 41, č. 2785/2013 Sb. NSS, nebo ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 Azs 202/2017 - 52, bod 15). Z hlediska nečinnosti není rozhodné, že žalovaný učinil některé dílčí úkony v rámci řízení (ostatně ty začal činit až po uplatnění opatření proti nečinnosti), ale zda vydal rozhodnutí o žádosti v zákonem stanovené lhůtě. K tomu v nyní posuzované věci nedošlo. K vydání rozhodnutí došlo až s mnohaměsíčním zpožděním.
15. Soud tedy shrnuje, že by žaloba byla z hmotněprávního hlediska úspěšná. V projednávané věci je zřejmé, že žaloba byla podána důvodně, jelikož žalovaný v období od 19. 2. 2020 do 20. 4. 2020 ve věci samé nerozhodl a nerozhodl ani ve lhůtě později určené Komisí. Za této situace lze zpětvzetí žaloby v důsledku následného vydání meritorního rozhodnutí považovat za učiněné z důvodu pozdějšího chování žalovaného ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. Soud neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání náhrady nákladů řízení.
16. Proto soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 650 Kč. Náklady řízení zahrnují nevrácenou část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupci žalobce náleží odměna za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava zastoupení) ve výši 3 100 Kč, jeden úkon právní služby dle § 11 odst. 1

písm. d) advokátního tarifu (sepis žaloby) ve výši 3 100 Kč a za jeden úkon právní služby (zpětvzetí žaloby), který odpovídá částce 1 550 Kč dle § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu (v případě zpětvzetí nečinnostní žaloby totiž není třeba vyvíjet náročnou úvahu o tom, zda žalobu vzít zpět či nikoliv, neboť skutečnost, že nečinný správní orgán vydal rozhodnutí, by jinak evidentně vedla k zamítnutí žaloby jako nedůvodné). Vedle odměny přísluší zástupci žalobce též náhrada hotových výdajů v paušální výši 300 Kč za každý z úkonů právní služby dle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, celkem tedy 900 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci usnesení (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

17. Soud si je vědom toho, že přiznáním náhrady za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení advokátem, jenž žalobce zastupoval ve správním řízení, se odchyluje od nedávného rozhodování zdejšího soudu v obdobných věcech (například usnesení ze dne 23. 11. 2020, č. j. 43 A 28/2020 - 28, ze dne 25. 9. 2020, č. j. 55 A 30/2020 - 50, odst. 14, či ze dne 22. 9. 2020, č. j. 51 A 30/2020 - 67, odst. 16). V nich soud odměnu za tento úkon nepřiznal s poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016 - 29, argumentujíc tím, že zástupce zastupoval žalobce již v průběhu správního řízení, byl tedy s věcí seznámen a nepřebíral novou věc, která by vyžadovala rozsáhlou přípravu a seznámení se s věcí. Dle soudu se však tento právní názor prvního senátu Nejvyššího správního soudu, z něhož vycházel zdejší soud v citovaných usneseních, bez bližšího zdůvodnění odchyluje od většinové judikatury tamního soudu. Odkázat lze zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 As 21/2011 - 52, č. 2414/2011 Sb. NSS, a jeho čtvrtou právní větu, podle níž: *„Skutečnost, že zástupce zastupoval žalobce již ve správním řízení, nemá sama o sobě vliv na nárok tohoto zástupce na mimosmluvní odměnu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení před krajským správním soudem [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu].“* Tento právní názor potvrdil Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 299/2017 - 37, kde jej zdůvodnil takto: *„Soudní řízení je totiž postaveno na odlišných principech a procedurálních pravidlech než řízení správní. Zástupce musí nově zvážit, jaké možnosti obrany s. ř. s. v daném případě nabízí, příp. zajistit důkazy pro soudní řízení nebo administraci záležitostí nutně doprovázejících soudní řízení (zpracování plné moci, hlídání zákonných lhůt, placení soudního poplatku apod.), přičemž řadu těchto skutečností je třeba konzultovat na poradě s klientem.“* V rozsudku ze dne 15. 11. 2018, č. j. 9 As 447/2017 - 26, Nejvyšší správní soud připustil, že v jeho judikatuře existují rozpory v této otázce, nicméně konstatoval, že rozhodnutí, která převzetí a přípravu za úkon nepovažují, představují menšinový názor a nijak se nevypořádávají s judikaturou zastávající opačný názor v čele se „sbírkovým“ rozsudkem č. j. 1 As 21/2011 - 52. Ani rozhodnutí č. j. 1 Azs 334/2016 - 29, na které bylo zdejším soudem odkazováno, se s touto judikaturou nijak nevypořádává. Soud se proto v této věci přiklonil k závěrům citovaných rozsudků č. j. 1 As 21/2011 - 52, č. j. 6 As 299/2017 - 37 a č. j. 9 As 447/2017 - 26 (a dalších rozhodnutí – viz poslední větu odst. 56 posledně citovaného rozsudku) a odměnu za tento úkon přiznal.
18. O vrácení části zaplaceného soudního poplatku soud rozhodl podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Jelikož ke zpětvzetí žaloby došlo před jednáním ve věci, rozhodl soud o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o 1 000 Kč. Soudní poplatek bude žalobci vrácen ve lhůtě dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 14. ledna 2021

**JUDr. Věra Šimůnková, v. r.**  
předsedkyně senátu